

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

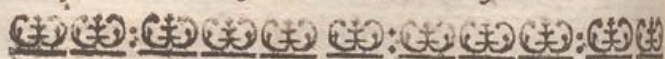
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. de cura salutis. Salus unicum nostrum est negotium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Majus,

De Cura Salutis.

Salus unicum nostrum negotium
est.

I.

Negotium salutis unicum nostrum est
negotium: alia nugæ potiùs, quàm
negotia censenda sunt. Hoc est unicum
illud negotium, de quo Servator ait: *Potius
unum est necessarium.* Necessarium non est,
ut hæc pecunias, hanc voluptatem, hunc
fundum, hoc officium habeas; sed neces-
sarium est, ut salutem æternam conseque-
ris. Si omnia hæc bona habeas, & ani-
mam tuam perdas, omnia perdidisti. Si
omnia hæc bona perdas, animam verò
tuam serves, omnia lucratus es. Hoc u-
nicum lucrum omnes jacturas compensat.
Ergo unicum necessarium est? & tamen
hoc est, quod unicè negligitur. Omnia
reliqua seriò aguntur: pro omnibus inve-
nitur tempus; nullum est præter salutis
negotiũ, pro quo sollicitè non laboratur, pro
quo tempus nõ invenitur. Quanta cæcitas!

II. Salus animæ nostræ unicum nostrum
est negotium: quia non nisi unicam habe-
mus; cùm itaque ejus jactura irreparabi-

lis

lis sit, eam perdendo omnia perdimus. Majus.

Omnia bona propter animam sunt: hæc ijs gaudere debet: idcirco, si anima mea perierit, omnia mihi bona cum illa periire. Non habeo, nisi unam animam; eam si perdo, jactura mea sarciri nequit. Habeo duo brachia, duos oculos: unum si amitto, is, qui superest, supplere alterum, & me de illius jactura solari potest. Sed quemadmodum non nisi unicum caput habeo, sic id perdendo, omnia perdo, quia vitam perdo. Ambitio eò me adigere potest, ut coronam mihi comparem, impendio unius brachij, non item capitis mei: *Non emo capite coronam.* Dicebat Tertullianus. Non habeo, nisi unicam animam. Ideo animæ meæ jacturâ omnes honores, omniâque mundi bona non emerem: hæc enim propter animam meam sunt creata. Ecquid enim illa mihi prodesse, si hæc foret perdita?

III. Hæc doctrina illo Servatoris axioma nititur: *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur; animæ verò suæ detrimentum patiatur? & : Quam dabit homo commutationem pro anima sua?* Anima tua juxta Servatoris sententiam majoris est pretij, quàm integer mundus. Et hoc pretio mundum emere foret nimis

Majus.

carò emere. Et tu illam quotidie momentaneæ voluptatis amore in apertum discrimen adducis? Quanta dementia hanc in articulo mortis cognosces. Eri maximus, ditissimus, & felicissimus omnium hominum totius orbis fuisses, si salutem tuam neglexeris, tibi met ipsi dices quid prodest? damnati ipsi in inferno huius veritati adstipulantur: *Quid profuit nobis superbia?* quid nobis profuere dignitates divitiæ nostræ? stultitiam suam agnoscunt sed incassum, quia serò nimis. Cur igitur aliorum damno non sapias? attende tibi, ne decipiaris, & te poeniteat, cum nulum supererit malo remedium.

Cum salutis negotium unicum nostrum sit negotium, ideo omnibus alijs præferri meretur. Negligentia nostra in omnibus alijs negotijs excusabilis esse potest; sed in hoc negotio veniam non meretur. Nulla res tanti nostræ interest, quanti ea, quæ huc refertur. Nihil est metuendum præter id, quod hinc nocere nobis potest.

Quid prodest homini, si universum mundum lucretur; animæ verò suæ detrimentum patiatur? *Matt. 16.26.*

Summas partes salus, quæ summa est, occupet. jam non prima; sed sola. *Euch.*

DIES